

vobis hæc ecclesia : sed vos magis estis Ecclesia. Facta est vobis, quo corpora vestra intrent : sed mentes vestrae debent esse, quo Deus intret. Honorastis episcopum vestrum, ut hanc basilicam Florentiam vocare velletis ; sed Florentia ejus vos estis. Nam sic dicit Apostolus : Gaudium et corona mea vos estis in Domino¹. » Quidquid est in sæculo, vanescit, transit. Vita ista quid est, nisi quod Psalmus dixit ? « Mane sicut herba transiet, mane » floriet et præteriet : vespere decidet, durescit et arecit². » Hoc est omnis caro. Ideo Christus, ideo nova vita, ideo spes æterna, ideo consolatio immortalitatis promissa, et in Domini carne jam reddita. A nobis enim assumpta est illa caro, quæ jam immortalis est, et nobis quod in se implevit, ostendit. Propter nos enim carnem habuit. Nam propter se, « In principio erat Verbum, et » Verbum erat apud Deum, et Deus erat Verbum³. » Quære carnem et sanguinem : ubi in Verbo ? Quia vere nobis compati voluit, et nos redimere, induit se forma servi, et descendit qui hic erat, ut appareret qui non aberat ; et voluit fieri homo qui fecit hominem, creari de matre, qui creavit matrem. Ascendit usque in crucem, mortuus est, et ostendit nobis quod noveramus, nasci et mori. Implevit in se humilis hæc vetera nostra usitata et nota. Nasci et mori noveramus : resurgere et in æternum vivere non noveramus. Duo ergo nostra vetera humilis assumpsit : duo alia magna et nova excelsus implevit. Resuscitavit carnem, levavit in coelum carnem, sedet ad dexteram Patris. Caput nostrum esse voluit, caput pro membris clamavit : quia et cum hic esset, dixit, « Pater, » volo ut ubi ego sum, ibi sint et isti mecum⁴. » Spere-

¹ Philip. iv, 1. — ² Psal. viii, 6. — ³ Joan. i, 1. — ⁴ Id. xvii, 24.

tionem, incorruptionem, immortalitatem, æternam mansionem : et agamus ut perveniamus. Hæc erit Florentia, vera Florentia.

SERMO CCCLX¹.

Ad vigilias Maximiani, de quodam Donatista, qui reversus est ad Ecclesiam.

Deo gratias, fratres, congratulamini fratri vestro, qui mortuus erat et revixit, perierat et inventus est. Gratias patientiæ et misericordiæ Domini Dei nostri ; patientiæ, quia sustinuit tardantem ; misericordiæ, quia suscipere dignatus est redeuntem. Hæc est vinea, ubi non operabar, et vires meas in aliena consumpseram. O vinea dilecta Domino meo, non solum labor meus nihil tibi proderat, verum etiam contra te inimico tuo serviebam. Magno sudore spargebam, quando tibi non colligebam. Gratias plantatori tuo, apud quem non manet merces operariorum etiam hora novissima vocatorum. Serus advenio, sed denarium non despero. Qui prius fui blasphemus, et persecutor, et injuriosus adversum te : sed misericordiam consecutus sum, quia ignorans feci. Tenebam enim verba parentum meorum, non Patriarcharum, non Prophetarum, non Apostolorum ; sed parentum carnis meæ. Non acquievi carni et sanguini ; sed acquievi superatus veritati, et requievi redditus unitati. Numquid non easdem Scripturas legebam, quas et nunc lego ? Sed etiam ille doctor gentium vas electionis, ex Saulo Paulus, ex elato

¹ Alias 38, ex Sirmondianis.

minimus, ex prædone pastor, ex lupo aries, Hebræus erat ex Hebræis, secundum legem Pharisæus, ad pedes Gamalielis doctoris legem eruditus : et tamen Christum, quem legebat in Prophetis, nec sedere noverat in cœlis, nec coli permittebat in terris. Fidem passionis et resurrectionis ejus nesciens ore cantabat, et sæviens errore vastabat. Secundum Prophetas, in quibus natus erat et creverat, jam Christus surgens a mortuis sedebat in coelo; et ille adhuc in parentum suorum cæcabatur mendacio, quia cum discipuli ejus furati fuerant de sepulcro. Sic et ego de Ecclesia catholica toto orbe diffusa circumtundebar divinarum vocibus Litterarum; et me surdum faciebant a parentibus intentata falsa crimina traditorum. Non me Pauli meritis comparo, sed peccatis. Etiamsi tam bonus esse non merui, non tamen sine medicina correptionis tam malus fui. Nec ille sponsum agnoscebat in libris, quos legebat, nec ego sponsam. Qui revelavit illi de Christi clarificatione quod scriptum est : « Exaltare » super cœlos, Deus; » ipse revelavit mihi de Ecclesiæ effusione quod sequitur : « Super omnem terram gloria » tua¹. » Utraque testimonia aperta sunt videntibus, sed clausa cæcis. Illis oculos aperuit baptismus Christi, mihi pax Christi. Illum lavacrum aquæ sanctæ reddidit novum : meorum autem charitas cooperuit multitudinem peccatorum.

¹ Psal. cvii, 6.

SERMO CCCLXI¹.*De Resurrectione mortuorum, I.*

I. ANIMADVERTIMUS, cum Apostoli Epistola legeretur², laudabilem motum fidei charitatisque vestræ, quemadmodum exhorrueritis homines, qui putantes hanc solam esse vitam, quam cum pecoribus habemus communem, post mortem autem finire totum quod est hominis, nec esse spem ullam vitæ alterius melioris, prurimum malarum aurium corrumpentes, dicunt : « Manducemus et bibamus, cras enim morimur². » Hinc ergo sumatur nostræ disputationis exordium, et hic sit nostri velut cardo sermonis, quo cætera, quæ Dominus suggerere dignatus fuerit, referantur.

II. Spes enim nostra est resurrectio mortuorum : fides nostra, est resurrectio mortuorum. Charitas etiam nostra est, quam prædicatio rerum quæ nondum videntur inflammat, et accendit desiderio, cujus magnitudine fiant corda nostra capacia beatitudinis quæ ventura promittitur, quandiu creditur quod nondum videtur : charitas ergo etiam ipsa nostra, nec circa temporalia hæc et visibilia debet occupari, ut tale aliquid nos habituros in resurrectione speremus, quale modo, si contemnimus, melius vivimus melioresque sumus, carnales videlicet voluptates atque delicias. Sublata itaque fide resurrectionis mortuorum, omnis intercidit doctrina christiana. Fun-

¹ Alias de Diversis 120. — ² Florus ad 1 Cor. xv. — ³ 1 Cor. xv, 32.